

ע"פ 3244/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים
ע"פ 3244/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ג' קרא

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה
(כב' השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר וש' מנדלבום)
בתפ"ח 25.3.2021 48526-03 מיום 20.3.2021

תאריך הישיבה: ג' בתשרי התשפ"ב (9.9.2021)

בשם המערער: עו"ד אולג פרגין; עו"ד גליה גולדנברג; עו"ד אירנה לוריה

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של מעשה מגונה בקטין על ידי בן משפחה (ריבוי מקרים). המעשים התבצעו בהזדמנויות שונות על ידי המערער במשך תקופה של כשנתיים, כאשר הנפגעת הייתה בכיתות ג'-ד' של בית הספר היסודי, בעוד שהמערער היה בגיר בגילאי 18-19 שנים.

כפי שציין בית המשפט המחוזי (כב' השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגרוש' מנדלבוים), המערער ניצל באופן נפשע ומכוער את אחותו הקטנה בכך שנכנס לחדרה שלא בהסכמתה, הפשיל את מכנסיה ותחתוניה וחיכך בכוח את איבר מינו על איבר מינה עד שהגיע לפורקן. בית המשפט המחוזי נתן משקל מחד גיסא לחומרת העבירה ולעוצמת הפגיעה במתלוננת, ולכך שאין מדובר במעידה חד פעמית כי אם במעשים מתמשכים, ומאידך גיסא לא התעלם מהשיקולים לקולה ומהמלצת שירות המבחן להמשך הטיפול במערער במסגרת צו המבחן לצד מאסר בעבודות שירות; כמו גם להיותו בגיר צעיר, לעברו הנקי להודייתו ולרצונו בטיפול. נקבע מתחם עונש שבין שלוש וחצי ל-7 שנות מאסר; ובצד האמור, מצא בית המשפט כי בשל שיקולי השיקום יש לחרוג מהמתחם. על יסוד השיקולים לקולה עליהם עמדנו ראה בית המשפט לחרוג במידה מדודה מהמתחם, באופן שעונש המאסר בפועל יועמד על 3 שנים בצד עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

על כך נסב הערעור. המערער - בטיעונו לפנינו - לא חלק על המתחם שנקבע, אך נטען כי משהוחלט לסטות מהמתחם מטעמי שיקום היה נכון להפחית את העונש במידה שתשרת את תכלית השיקום. הוא הדגיש את הטעמים לקולה עליהם עמד בית המשפט המחוזי, וסבר כי ראוי לקבל את המלצת שירות המבחן לבית המשפט המחוזי. לטעמו ההורים ונפגעת העבירה תומכים במסלול השיקומי. המדינה מצידה הציגה עמדתה שלפיה יש להשאיר את עונש המאסר שנגזר על כנו, על יסוד השיקולים שפורטו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

שקלנו את טיעוני הצדדים. כאמור אין מחלוקת בין הצדדים על מתחם הענישה והסטייה ממנו בנסיבות העניין. הערעור מתמקד בשאלה האם יש מקום להתערבות ערכאת הערעור במידת הסטייה מהמתחם. אנו מצדנו לא מצאנו עילה להתערבותנו. לצד שיקולי השיקום יש לתת משקל לעיקרון ההלימה. נוכח עוצמת הפגיעה בקטינה, ניצולה על ידי המערער במשך פרק זמן ממושך וההשפעה של הפגיעה על המשך חייה של נפגעת העבירה, איננו סבורים כי יש מקום להקלה נוספת עם המערער.

כפי שעולה מתסקירו המשלים של שירות המבחן המערער מקבל טיפול בין כתלי הכלא. בשלב ראשון מקבל המערער טיפול בהתמכרויות ומחודש אוקטובר הקרוב מתוכנן המשך טיפול ייעודי בעבירות מין שיימשך כשנתיים. כך שגם הצורך בשיקום זוכה למענה, לצד שיקולי ענישה נוספים עליהם עמד בית המשפט מחוזי.

בהינתן המכלול, לא מצאנו עילה להתערבות ואנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, ג' בתשרי התשפ"ב (9.9.2021).

שופט

שופט

שופט
